Επιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

ΠΡΩΤΑΠΡΙΛΙΑ. — Τὸ ντεμποῦτο τοῦ μῆνα τοῦ προσφιλέστερου στὴν καρδιὰ καὶ στὶς αἰσθήσεις. — Ἕνα ντεμποῦτο, ποὺ ὁ λαός μας τὸ ταύτισε μὲ τὴν τιμητικὴ τοῦ ψεύδους. — Λέτε τυχαίως; — Ἡ μήπως γιὰ συμβολισμὸ τοῦ ὅτι τὰ ὡραιότερα τῶν πραγμάτων εἶναι . . . πρωταπριλιάτικα; — Μήπως δὲν τόπε καὶ ὁ «Ἐκκλησιαστής» — Πάντα σκιᾶς ἀσθενέστερα, πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα ⁂ ΣΕ ΠΟΙΑ ΕΚΤΑΣΗ ΑΣΚΕΙ ΤΑΙ τὸ ἔθιμο τῆς Πρωταπριλιάτικης φάρσας; — Ὁπωσδήποτε, ὄχι σὲ μεγάλο. — Θέλει καὶ ἡ φάρσα, τὸ ψέμμα τὸ . . . καλοβαλμένο, κέφι καὶ φαντασία. — Καὶ ποιὸς ἔχει καιρὸ στὴν ἐποχή μας; — Ἂν ὄχι τίποτε ἄλλο τουλάχιστον νὰ ξεχωρίση ἕνα πρωταπριλιάτικο ψέμμα μέσα στὴ γενικὴ ψευδολογία ποὺ ἐξασφαλίζει κατὰ συνθήκην τὰ συμφέροντα καὶ τὶς καλὲς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων; ⁂ ΕΛΛΕΙΨΗ ΚΡΕΜΜΥΔΙΩΝ ὅπως ἄλλωστε κάθε χρόνο αὐτὴ τὴν ἐποχή. — Καὶ ἂν ἐμφανισθῆ κάπου χοντροκόκαρο (γιὰ στιφάδο) πωλεῖται πρὸς 25—30 δρχ. τὸ κιλό. — Ἔτσι εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ Ἕνωση Συνεταιρισμῶν Ἡλείας καὶ Ζακύνθου θὰ κάμουν χρυσὲς δουλειὲς σήμερα μὲ τὸ κρεμμύδι ποὺ φέρνουν στὴν Πάτρα καὶ ἐκεῖνο ποὺ προώθησαν χθὲς στὴν ἀγορὰ τῶν Ἀθηνῶν. — Ἔστω κι' ἂν κατόπιν παρεμβάσεως τῆς τοπικῆς ὑπηρεσίας ἐμπορίου καὶ τῆς Ἀγορανομίας τὸ κρεμμύδι αὐτὸ διατιμήθηκε πρὸς 18 δρχ. τὸ κιλό. — Ἡ διάθεσή του θὰ γίνη ἀπὸ αὐτοκίνητα στὴν λαϊκὴ ἀγορὰ (προσφυγικῶν) μέχρι τὸ μεσημέρι. — Καὶ τὸ ἀπόγευμα στὶς πλατεῖες Μαρκάτο καὶ Ἁγίας Τριάδος.

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Συμβούλιο Δημοκρατίας

ΠΩΝ ΕΙΝΑΙ δυνατὸν διερωτῶνται οἱ ἰδιαίτερα εὐαίσθητοι καὶ εὐξαίσθητοι περὶ τὴν γνησιότητα τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν, πῶς εἶναι δυνατὸν τρεῖς ἄνθρωποι χωρὶς καμμιὰ λαϊκὴ βάση (δηλαδὴ οἱ τέως πρωθυπουργοὶ Στεφανόπουλος Παρασκευόπουλος καὶ Νόβας), χωρὶς κανένα πολιτικὸ βάρος νὰ καλοῦνται ὅπως γνωμοδοτήσουν πάνω στὰ ἐθνικὰ θέματα;

Ἀλλὰ βέβαια στὸ Συμβούλιο τῆς Δημοκρατίας μετέσχε καὶ ὁ κ. Παναγιώτης Κανελλόπουλος, ποὺ τυπικὰ τουλάχ στον δὲν ἔχει αὐτὴ τὴ στιγμὴ τὸ λαϊκὸ ἔρεισμα. Ὅμως, κανεὶς δὲν θὰ διενοεῖτο νὰ τοῦ ἀμφισβητήση τὸ οὐσιαστικό. Γιατὶ εἶναι γεγονὸς ὅτι ἔχει καταρτώση ὁ κ. Κανελλόπουλος κάτι τὸ πρωτοφανές. Ἔχει ἀποκτήση τὴ συμπάθεια καὶ τὴν ἀναγνώριση ἀκόμη καὶ ἐκείνων ποὺ ἀντιμάχονται τὴν ὑποτιθεμένη δική του κοσμοθεωρία. Μιὰ τέτοια συμπάθεια καὶ πλατωνικὴ ἀναγνώριση χωρὶς τὴν ὑποχρέωση τῆς παροχῆς καὶ ψήφου, εἶναι μᾶλλον φτηνὸ τίμημα γιὰ ὅσα ἔχει τελευταίως διακηρύξει ὁ κ. Κανελλόπουλος στὴν προσπάθειά του νὰ καταστῆ ὁ πατέρας τοῦ Ἔθνους. Καὶ εἶναι βέβαιο ὅτι τὸ κατάφερε φτάνει νὰ μὴ ζητήση νὰ ξαναγίνη πρωθυπουργός.

Ἔστω, λοιπόν, καὶ ἂν λείπει τὸ τυπικὸ λαϊκὸ ἔρεισμα, ὑπάρχει ἐν τούτοις τὸ οὐσιαστικό. Καὶ συνπῶς καλῶς μετέσχε ὁ κ. Κανελλόπουλος στὸ Συμβούλιο τῆς Δημοκρατίας. Τί γίνεται, ὅμως, μὲ τοὺς κ.κ. Στεφανόπουλο, Νόβα καὶ Παρασκευόπουλο, ποὺ τοὺς πῆμε τὸ σχέδιο ἐπειδὴ ἔχουν διατελέσει πρωθυπουργοί; Ἀσφαλῶς καὶ δὲν εἶναι σύμφωνη μὲ τὸ λαϊκὸ αἴσθημα μιὰ τέτοια συμμετοχή. Ἀλλὰ μὲ ἕνα τέτοιο κριτήριο, θὰ ἔπρεπε ἐξ ὑπαρχῆς ὁ θεσμὸς τοῦ Συμβουλίου τῆς Δημοκρατίας νὰ ἀποκλείση τοὺς τέως πρωθυπουργούς. Ὅμως, θὰ μποροῦσε νὰ κριθῆ ἐθνικὰ ἀζήμιος ἕνας τέτοιος παραμερισμός, ποὺ σὲ τελευταία ἀνάλυση ἀποκλείει τὴν πεῖρα ἐκείνων ποὺ κράτησαν τὶς τύχες τῆς χώρας χρόνια ὁλόκληρα. Θὰ ἦταν ἄραγε σωστὸ νὰ συνέλθη μετὰ ἀπὸ μιὰ δεκαπενταετία ἕνα Συμβούλιο Δημοκρατίας ἀπ' τὸ ὁποῖο θὰ ἀπουσίαζε ὁ Καραμανλῆς καὶ οἱ ἐν τῷ μεταξὺ διατελέσαντες πρωθυπουργοὶ Μαύρος, Ἀνδρέας ἢ ἀκόμη καὶ Φλωράκης; (Ὑπόθεση βέβαια εἶναι, ἀλλὰ στὶς πραγματικὲς καὶ ἄφογες δημοκρατίες ὁ νόμος τῆς διαδοχῆς σύμφωνα μὲ τὴ λαϊκὴ θέληση δὲν μπορεῖ νὰ φαλκιδεύεται ἀπὸ προκαταλήψεις).

Ἀναγνωρίζω ὅτι οἱ σημερινὲς ἀντιρρήσεις γιὰ τὴ συμμετοχὴ ἐκείνων ποὺ διετέλεσαν πρωθυπουργοὶ πηγάζουν ἀπ' τὸ ὅτι οἱ δυὸ ἀπ' αὐτοὺς εἶναι «ἀποστάτες». Ὅμως αὐτοὶ θὰ παρέλθουν. Ἐνῶ οἱ συνταγματικοὶ θεσμοὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δημιουργοῦνται γιὰ νὰ καλύψουν μερικὰ χρόνια, οὔτε εἶναι ἠθικὰ παραδεκτὸ νὰ ἔχουν... φωτογραφικὲς ἐξαιρέσεις γιὰ πρόσωπα ποὺ πρέπει νὰ κρίνη ἡ ἱστορία καὶ ὄχι ἡ τρέχουσα πολιτικὴ σκοπιμότητα!

Ἀλλὰ γύρω ἀπὸ τὸ λαϊκὸ ἔρεισμα τῶν προσώπων ποὺ ὑπηρετοῦν τὴ Δημοκρατία θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ προσθέση καὶ κάτι ἄλλο: Εἶναι ἄραγε σεβαστὴ αὐτὴ ἡ ἀρχὴ τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας πέρα γιὰ πέρα, εἶναι ἔκδηλη ἡ ἐμπιστοσύνη πρὸς τὴ λαϊκὴ κρίση ποὺ ἐν τούτοις μόνο αὐτὴ πρέπει νὰ ἀποφαίνεται σὲ μιὰ δημοκρατία, ὅταν ὑπάρχουν σήμερα στὰ κόμματα οἱ λεγόμενοι ἀριστίνδην βουλευτές; Ἀναμφισβήτητο τὸ ἠθικό, πνευματικὸ ἢ ἐπιστημονικὸ κῦρος τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν. Ἀλλὰ τὸ μόνο ποὺ δὲν ἔχουν εἶναι ἡ δεδηλωμένη λαϊκὴ ἐπιδοκιμασία. Καὶ ἡ παρουσία τους στὸ κοινοβούλιο σὲ τελευταία ἀνάλυση ἐπισημαίνει τὴν προσπάθεια τῶν κομμάτων νὰ διορθώσουν τὴ λαϊκὴ κρίση ποὺ ἂν λειτουργοῦσε σωστὰ θὰ εἶχαν ἐκλεγῆ μεταξὺ τῶν τριακοσίων καὶ ἐκείνοι ποὺ ἀριστίνδην ὡρίστηκαν ἀπ' τὰ κόμματα. Τόση μάλιστα μπορεῖ νὰ πῆ κανεὶς ὅτι εἶναι ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων στὴ λαϊκὴ ἐτυμηγορία, ὥστε οὔτε κὰν σκέπτονται νὰ συμπεριλάβουν — ἔστω καὶ δοκιμαστικὰ τοὺς «ἀριστίνδην» μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων στοὺς ἐκλογικοὺς συνδυασμούς. Γιατὶ βέβαια μετὰ τὴ σίγουρη ἀποτυχία τους εἶναι κάπως δύσκολο νὰ ὀνομασθοῦν ἀριστίνδην.

Γιατί, λοιπόν, τόση φασαρία (καὶ χολή) γιὰ δυὸ τρία πρόσωπα, ποὺ στὸ κάτω τῆς γραφῆς ἔχουν ζήση ἀπὸ ὑπεύθυνη θέση σὲ ἄλλες κρίσιμες φάσεις του τὸ Κυπριακὸ ποὺ — ἂς μὴν κρυβόμαστε — ἦταν καὶ τὸ κύριο θέμα τοῦ Συμβουλίου Δημοκρατίας.

ΠΑΝ

Νεράντζια γιὰ γλυκὸ

ΟΣΕΣ νοικοκυρὲς θέλουν νὰ φτιάξουν νεράτζια γλυκὸ (φλούδα) μποροῦν νὰ ἐπωφεληθοῦν ἀπὸ τὴν προσφορὰ ὑπὸ τοῦ Δήμου μισοῦ τόνου νερατζιῶν ἀπὸ τὰ δημοτικὰ κηπάρια.

Τὰ νεράτζια αὐτὰ διατίθενται κάθε χρόνο χονδρικῶς μὲ ὁη μοπροσία. Τὸ ἴδιο ἔγινε καὶ φέτος μὲ τὴ μεγαλύτερη ποσότητα. Ὅμως ἀπέμειναν 500 κιλὰ μιὰ καὶ ἔκλεισε τὸ ἐργοστάσιο πρὶν ἕνα μήνα.

Τὰ νεράτζια θὰ προσφέρονται ἀπὸ σήμερα τὸ πρωῒ (μέχρι τρία κιλὰ σὲ κάθε νοικοκυρά) στὸ ἐπάνω μέρος τῆς ὁδοῦ Τριῶν Ναυάρχων — κοντὰ στὰ Ψηλαλώνια.

Ἀποχαιρετιστήριο μαθητικὸ πάρτυ

ΕΝΑ τρελλὸ—τρελλὸ πάρτυ ὑπόσχονται νὰνα τὸ δικό τους, οἱ μαθητὲς τῆς Γ΄ Πρακτικοῦ τοῦ Β΄ Λυκείου Ἀρρένων. Καὶ αὐτὸ γιατὶ δὲν θάχουν τὴν εὐκαιρία νὰ ὀργανώσουν ἄλλο σὰν μαθητές. Μπορεῖ λοιπὸν νὰ χαρακτηρισθῆ ἀποχαιρετιστήριο. Τὸ πάρτυ θὰ δοθῆ τὴν Κυριακὴ στὸ ξενοδοχεῖο «Ἀστήρ» θὰ παίζη γνωστὸ μουσικὸ συγκρότημα, θὰ γίνη διαγωνισμὸς χοροῦ μὲ βραβεῖα καὶ θὰ ὑπάρχουν κι' ἄλλες ἐκπλήξεις. Τὸ πάρτυ θ' ἀρχίση τὴς 7 τὸ βράδυ καὶ θὰ τελειώση... ὅταν ἐξαντληθῆ τὸ κέφι.

Ἐπιλογὴ ἀπὸ τὴν Τὶ Βὶ

—ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ἐμπερστατωμένο τὸ ντοκυμανταὶρ «Πίθηκοι καὶ Ἄνθρωποι» ποὺ θὰ παρουσιάση στὶς 9.30 ἡ ΕΡΤ. Περιλαμβάνει τὴν ἐργασία πολλῶν καθηγητῶν πάνω στὸ ἴδιο θέμα.

—ΟΠΩΣ πάντα «Κότζακ» στὶς 11 ἀπὸ τὴν ΥΕΝΕΔ. Αὐτὴ τὴ φορὰ ὁ δημοφιλὴς ἀστυνομικὸς θὰ προσπαθήση νὰ ξεδιαλύνη μιὰ σκοτεινὴ ὑπόθεση ποὺ ἀφορᾶ τό... ἀφεντικό του.

—ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ θέματα γύρω ἀπ' τὴν κίνηση τῶν εἰκαστικῶν τεχνῶν μπορεῖτε νὰ παρακολουθήσετε στὶς 7.40 ἀπὸ τὴν ΕΡΤ, ἐνῶ στὶς 8.30 ἡ ἐκπομπὴ «Θωμᾶς ... ἐπὶ Κολωνῶ» θὰ ἔχει σαφῶς καὶ ... σπαρταριστῶς πρωταπριλιάτικο χρῶμα.

ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ μὲ τοὺς ἠλεκτρονικοὺς τῆς ΕΡΤ ποὺ ἀπειλοῦν νὰ κηρύξουν ἀπεργία διαρκείας ἂν δὲν ἱκανοποιηθοῦν τὰ αἰτήματά τους καὶ οἱ σύλλογοι τεχνικῶν — ἀποφοίτων ἀνωτέρων σχολῶν — τῆς ΥΕΝΕΔ προγραμματίζουν στάσεις ἐργασίας γιὰ τὸν Μάϊο.

Οἱ διατιμήσεις

«Η ΠΡΑΚΤΙΚΗ ἔχει ἀποδείξει ἐπανειλημμένως ὅτι ἡ ἐπιβολὴ διατιμήσεων προκαλεῖ αὔξηση τῶν πλη θωριστικῶν πιέσεων λόγω αὐξήσεως τῶν τιμῶν. Ὁ τελικὸς μεταπωλητὴς ἑνὸς α' ἀγαθοῦ πάνω στὸ ὁποῖο ἔχει ἐπιβληθῆ διατίμηση δὲν θὰ δεχθῆ συμπίεση τοῦ κέρδους του πέρα ἀπὸ ἕνα ὅριο. Ἔτσι θὰ ἀπαιτήση ἀπὸ τὸν προηγούμενο πωλητὴ τὴ μείωση τῆς τιμῆς πωλήσεως τοῦ α΄. Αὐτὸς μὲ τὴ σειρά του θὰ μετακυλίση τὴν ἴδια ἀκριβῶς ἀπαίτηση στὸν παραγωγό.

Τί θὰ κάμη, λοιπόν, ὁ παραγωγός, ὅταν οἱ προσδιοριστικοὶ παράγοντες τοῦ κόστους εἶναι ἀδύνατο νὰ ἐλεγχθοῦν;

Ἔτσι, ἀπὸ πλευρᾶς παραγωγοῦ τὸ θέμα εἶναι σαφές: οἱ διατιμήσεις θὰ τὸν ὠθήσουν στὴ μείωση ἢ ἀκόμα καὶ στὴ διακοπὴ τῆς παραγωγῆς. Ἔτσι θὰ προκληθεῖ μείωση τῶν ἐπενδύσεων. Ἄρα αὔξηση τῶν εἰσαγωγῶν. Ἄρα αὔξηση τοῦ ἐλλείμματος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν. Μὲ ὅλες τὶς ἀλυσσιδωτὲς ἀρνητικὲς συνέπειες.

Ἀπ' τὴν ἄλλη μεριά:

Ὁ καταναλωτής, ξέροντας ὅτι μετὰ τὴν ἄρση τῶν διατιμήσεων θὰ παρατηρηθεῖ κατακόρυφη ὕψωση τῶν τιμῶν, στρέφεται πρὸς τὴν ἀποθεματοποίηση λογικὴ καὶ παράλογη. Αὐτό, σὲ μακροοικονομικὴ κλίμακα, μεταφράζεται σὲ διατάραξη τῆς «ἰσορροπίας» προσφορᾶς καὶ ζητήσεως. Καὶ ἀκόμη σὲ δημιουργία παράλληλης (μαύρης) ἀγορᾶς. Ἀποτέλεσμα: Ἀντὶ γιὰ μείωση ἔχουμε αὔξηση τῶν τιμῶν. Ἀντὶ γιὰ προστασία τῶν καταναλωτῶν ἔχουμε ζημία. Ἀντὶ διαφῶλάξεως τῶν εἰσοδημάτων ἔχουμε ἐξανέμισή τους».

(Ἀπὸ τὸ κύριο ἄρθρο τοῦ «Δελτίου» ποὺ ἐκδίδει ὁ Σύνδεσμος Βιομηχάνων Βορείου Ἑλλάδος).

«Η ΗΜΕΡΑ»

ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

Ἀπέθανε ὁ Γεώργιος Β' Στὸ Θρόνο ὁ Παῦλος

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Β΄ ἀπεβίωσεν ἐκ καρδιακῆς προσβολῆς τὴν 2.05 μ.μ. εἰς τὰ ἀνάκτορα τῆς ὁδοῦ Ἡρώδου. Ὁ ἀποθανὼν ἐγεννήθη τὸ 1890 εἰς τὸ Τατόϊ καὶ ἀνηγορεύθη βασιλεὺς μετὰ τὴν δευτέραν παραίτησιν τοῦ Κωνσταντίνου τὸ 1922. Τὸν διαδέχεται ἤδη ὁ ἀδελφός του πρίγκηψ Παῦλος, ἡλικίας 46 ἐτῶν ὁ ὁποῖος ἔχει νυμφευθῆ τὴν Φρειδερίκην. Ὁ νέος βασιλεὺς ὡρκίσθη τὴν 7.30 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ θρόνου, παρουσίᾳ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπικεφαλῆς τοῦ ὁποίου ἦτο ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μάξιμος. Τῆς τελετῆς προέστη ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Δαμασκηνός. Ἡ κηδεία θὰ γίνη μετὰ τετραήμερον.

Διὰ τὸ πένδος

ΑΠΟ 4.30 μ. μ. σήμερον καὶ μέχρι νεωτέρας διαταγῆς ἀπαγορεύομεν τὴν λειτουργίαν τῶν κινηματογράφων, θεάτρων καὶ κέντρων διασκεδάσεως. Ὁμοίως, τὴν λειτουργίαν γραμμοφώνων, ραδιοφώνων καὶ παντὸς μουσικοῦ ὀργάνου μὲ εὔθυμον πρόγραμμα. Ἐπίσης τὰ ἄσματα ἐν νυκτερινῷ ἢ ἀνοικτῷ χώρῳ.

Ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς
ΑΛΚ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑΣ

Στρατηγικὴ... πέννας

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ. Ὁ Γιουγκοσλάβος ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν Ἐμπορίου ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Ἀμερικανικὴ κυβέρνησις χρησιμοποιεῖ τὴν στρατηγικὴ τῆς πείνης κατὰ τῆς Γιουγκοσλαβίας τῆς ὁποίας ὁ λαὸς ἀντιμετωπίζει τὴν ἀπειλὴν λιμοῦ.

Ὁ κ. Φακῆς

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ κ. Φακῆς ἀπέστειλε πρὸς τὸν δήμαρχον Ρόδου συγχαρητήριον τηλεγράφημα διὰ τὴν ὕψωσιν τῆς κυανολεύκου εἰς τὰ Δωδεκάνησα καὶ τονίζει ὅτι ἐναγωνίως περιμένει τέλεσιν παρομοίας ἑορτῆς ἐπὶ ἀποδώσει καὶ ἄλλης ἀδελφῆς Κύπρου.

Οἱ Ἰθαγενεῖς

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Γαλλικαὶ ἐνισχύσεις ἀποσταλεῖσαι δι' ἀεροπλάνων καταστέλλουν ἤδη τὴν ἐκδηλωθεῖσαν ἐξέγερσιν τῶν ἰθαγενῶν στὴ Μαδαγασκάρη.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ
ΑΓΟΡΑΙ·ΠΩΛΗΣΕΙΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 66 • ΤΗΛ.73·365

ΠΟΙΟΤΗΤΑ καὶ ΚΑΛΕΣ ΤΙΜΕΣ θὰ εὕρετε δι' ὅλα τὰ ΣΧΟΛΙΚΑ ΣΑΣ ΕΙΔΗ ΜΟΝΟ στὰ ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΧΑΡ. & Ι. ΚΑΓΙΑΦΑΣ
Ἑρμοῦ 14—Αἰόλου 68
ΠΑΤΡΑΙ —ΑΘΗΝΑΙ

ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ
ΝΙΑΣ
ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ & ΟΜΟΡΦΙΑΣ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ — ΚΟΡΙΝΘΟΥ 244
ΤΗΛ. 277·485 & 272·354

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἡ τραγικὴ ἀποτυχία στὴν ἀντιμετώπιση ἀπεργιακοῦ κύματος

Ἄρθρον τοῦ κ. ΝΙΚ. ΜΠΟΥΚΑΟΥΡΗ
Πολιτευτοῦ νομοῦ Ἀχαΐας

Στὸ ἄρθρο μας «Ἡ Ἑλλὰς χρειάζεται δυναμικὴν δημοκρατίαν», ποὺ δημοσιεύθηκε στὴν «Ἡμέρα» τῆς 12 Μαΐου 1976, γράφαμε πως οἱ ἀπεργίες ἀποτελοῦν ἐθνικὴ καταστροφή. Μὲ καταστρεπτικὲς πάντοτε συνέπειες γιὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομία ἔξαψη τῆς ἐχθρότητας μεταξὺ τῶν ἐπαγγελματικῶν ὁμάδων καὶ ἐκτροχιασμὸ τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Ἀλλὰ οἱ ἀπεργίες ἔχουν αἰτίες. Πρὶν λοιπὸν στιγματισθοῦν, κατεδικασθοῦν καὶ παταχθοῦν οἱ ἀπεργίες, θὰ ἔπρεπε οἱ αἰτίες τους νὰ ἀντιμετωπισθοῦν, μὲ ἀποφασιστικότητα καὶ νὰ ἐξαλειφθοῦν κατὰ τὸ ἄνθρωπίνως δυνατόν. Τηρήθηκε λοιπὸν ἡ προϋπόθεση αὐτὴ στὴν περίπτωση τοῦ τελευταίου κύματος ἀπεργιῶν τῶν ἡμερῶν μας; Αὐτὸ εἶναι τὸ ἐρώτημα.

Οἱ αἰτίες τῶν ἀπεργιῶν εἴτε ἀφοροῦν τὸ μὴ ἱκανοποιητικὸ ὕψος καὶ τὴν συγκριτικὴν ἀδικία τῶν ἀμοιβῶν ἐργασίας, εἴτε τοὺς ὅρους ἐργασίας, δηλαδὴ τοὺς χρόνους τῆς ἀπασχολήσεως καὶ τοὺς ὅρους ἀσφαλείας καὶ ὑγιεινῆς τῆς ἐργασίας. Καὶ ἀπὸ τὴν ρύθμιση τῶν ζητημάτων αὐτῶν ξεκινᾶ ἡ εὐθύνη καὶ ἡ ἐπιτυχία ἢ ἀποτυχία τῆς ὁποιασδήποτε κυβερνήσεως.

Στὴν ἔρευνα τῶν ἀπεργιακῶν λόγων καὶ τῆς σωστῆς ἢ μὴ ἀν τιμετωπίσεώς τους ἐκκινοῦμε καὶ ἐμεῖς ἀπὸ τὴν δεύτερη αὐτὴ κατηγορία, ποὺ δὲν εἶναι καὶ ἡ πιὸ σημαντική. Γιατὶ στὸ ζήτημα τῶν χρόνων ἀπασχολήσεως τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ μιᾶς χώρας καὶ τῶν ὑγιεινῶν ὅρων τῆς ἐργασίας, ἡ ἀνθρωπότης ἔχει πολὺ προχωρήσει ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ δέκατου ἐννάτου αἰῶνα, ποὺ οἱ χρόνοι καίδροαὐτοὶ ἦσαν τόσο ἀπίστευτα ἀπάνθρωποι, ὥστε νὰ προκαλέσουν τελικὰ τὴν συγκίνηση τῶν ἀνθρωπιστῶν καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν ἐξήγηση ποὺ ἔδωσεν ὁ Κάρλ Μάρξ στὴν ἐκμετάλλευση τῆς ἀνθρωπίνης ἐργασίας. Τώρα μὰ ὕστερα ἀπὸ τόσους κοινωνικοὺς ἀγῶνες τῶν ἐργαζομένων ὅλου τοῦ κόσμου, σὲ πολλὲς περιπτώσεις οἱ χρόνοι ἐργασίας εἶναι μᾶλλον σωστοὶ καὶ θὰ μποροῦσαν νὰ εἶναι, μὲ τὶς τεχνολογικὲς ἐξελίξεις τοῦ καιροῦ μας, καὶ ἀκόμη λιγώτεροι, οἱ δὲ ὑγιεινοὶ ὅροι ἐργασίας καὶ ἀσφαλείας τῶν ἐργαζομένων ὁλοένα καὶ καλυτερεύουν. Ἐκεῖνο δὲ ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ πεῖ κανεὶς σχετικά, εἶναι ὅτι τὰ ζητήματα αὐτὰ εἶναι πλέον μᾶλλον ἐπιστημονικῆς φύσεως καὶ θὰ πρέπει νὰ ἐξαρτῶνται, π.χ. στὸ ζήτημα τοῦ ὡραρίου, ὄχι ἀπὸ τὶς προτιμήσεις τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου — γιατὶ ποτὲ δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξει ἐπὶ ἑνὸς τέτοιου θέματος ὁμοφωνία — ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ὑπεύθυνη κρίση ἀρμοδίων ἐπιστημόνων, βασιζόμενη στὸ κλίμα τῆς καθεμιᾶς χώρας, τὴν ἐποχὴ τοῦ ἔτους, τὴν ἀντοχὴ καὶ τὴν ἀνάγκη τῆς ὑγείας τῶν ἐργαζομένων κλπ., λαμβανομένων παράλληλα τῶν ἀναγκαίων μέτρων γιὰ τὴν εὔρρυθμη λειτουργία τῶν συγκοινωνιακῶν μέσων γιὰ τὴν μετακίνηση τῶν ἐργαζομένων καὶ λοιπὲς διευκολύνσεις τους.

Ὥστε τὰ ζητήματα αὐτὰ εἶναι θέματα ὑπεύθυνης κυβερνητικῆς διαταγῆς, βασισμένης σὲ ἐπιστημονικὰ δεδομένα, καὶ ὄχι ἐρωταποκρίσεων καὶ ὀχλαγωγίας.

Καὶ ἂς ἐξετάσωμε τώρα τὸ πρῶτο καὶ οὐσιωδέστατο σκέλος τῶν ἀπεργιακῶν αἰτίων, δηλαδὴ τὸ ὕψος καὶ τὴν συγκριτικὴ δικαιοσύνη τῶν ἀμοιβῶν. Ἡ ἐποχή μας βλέπει στὸ θέμα αὐτὸ μιὰν ἀρχετὰ ἱκανοποιητικὴν ἐξέλιξη, εἰδικώτερα στὴν διάσταση ποὺ ὑπῆρχεν ἄλλοτε μεταξὺ χαμηλοτάτων ἀμοιβῶν τῶν κατωτάτων κλιμακίων ἐργασίας— ἀνειδικεύτων ἢ νεοπροσλαμβανομένων — καὶ τῶν πολὺ μεγάλων ἀμοιβῶν τῶν ἀνωτάτων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἄλλωστε οἱ περισσότεροι δὲν κάνουν τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ βάνουν τὴν ὑπογραφή τους. Ὁ ἀνώνας γιὰ τὴν περαιτέρω γεφύρωση τοῦ χάσματος ἐξακολουθεῖ μὲ καλὲς προοπτικές. Ἀλλὰ δὲν εἶναι κυρίως ἐκεῖ σήμερα τὸ ζήτημα. Σήμερα οἱ ἀπεργιακοὶ λόγοι ἀφοροῦν ἰδίως τὴν ἔλλειψη δικαιοσύνης στὸν καθορισμὸ τῶν ἀμοιβῶν τῶν διαφόρων κλάδων — π.χ. ὁ ἕνας ἐπιστημονικὸς κλάδος ἔχει ἱκανοποιητικὲς ἀμοιβὲς καὶ ὁ ἄλλος πενιχρότατες — (κάτι ποὺ ἐρεθίζει τὸ τόσο ἀνεπτυγμένο σ' ἐμᾶς τοὺς Ἕλληνες αἴσθημα τῆς ἀδικίας) ἀλλὰ καὶ κυρίως τὸ γενικὸ ἐπίπεδο τῶν ἀμοιβῶν ἐργασίας, δηλαδὴ τὴν ἀνοραστικὴ τους ἀξία, ποὺ καθὼς ἡ κυβέρνηση συνιστᾶ λιτότητα καὶ ἀργοπορεῖ σκοπίμως στὴν ἐνημέρωση τῶν ἐργασιακῶν ἀμοιβῶν πρὸς τὸν ἀνεβαίνοντα τιμάριθμο, ὁλοένα φαλκιδεύεται, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν διαρκῆ οἰκονομικὴ καχεξία τῶν οἰκογενειακῶν προϋπολογισμῶν.

Στὰ δύο αὐτὰ σημεῖα σκοντάφτει ἡ τραγικὴ ἀποτυχία τῆς σημερινῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς. Ἡ κοινωνικὴ δικαιοσύνη στὴν συγκριτικὴ ρύθμιση τῶν ἀμοιβῶν τῶν διαφόρων κλάδων καθυστερεῖ καὶ ἡ καθυστέρηση αὐτὴ δείχνει μιὰν ἀδράνεια κι' ἔλλειψη ἀποφασιστικότητας. Ὁ παθολογικὸς πάλι φόβος τοῦ πληθωρισμοῦ κάνει τὰ χέρια τῶν κυβερνητῶν νὰ τρέμουν προκειμένου νὰ ἀποφασίσουν γιὰ τὴν ὁπωσδήποτε ἀνεπόφευκτη, κατὰ τὴν γνώμη μας, τιμαριθμικὴ σύνδεση τῶν ἀμοιβῶν ἐργασίας, ποὺ θὰ ἔλυνε τὰ πολλαπλὰ ζητήματα μὲ τὴν τελειότητα τῆς ἁπλότητας.

Ἐνῶ τώρα, μὲ τὴν κοινωνικὴν ἀναταραχὴ τῶν ἀπεργιῶν, καὶ κανεὶς δὲν εἶναι ἱκανοποιημένος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἄνοδος τοῦ τιμαρίθμου δὲν ἀποφεύγεται. Καὶ ὅπως ἐγράφαμε στὸ ἄρθρο μας «Τὸ φάσμα τοῦ πληθωρισμοῦ καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῆς ἐργασίας» ποὺ δημοσιεύθηκε στὴν «Ἡμέρα» τῆς 17 Φεβρουαρίου 1977, ἀκόμη καὶ ἂν μὲ τὴν τιμαριθμικὴ σύνδεση τῶν ἀμοιβῶν ἐργασίας— ποὺ ἄλλωστε ἤδη ἐφαρμόζεται σὲ μερικὰ κράτη τῆς Εὐρώπης — ἐπρόκειτο νὰ ἔχωμε μιὰ κάπως μεγαλύτερη αὔξηση τοῦ τιμαρίθμου, ποιούς θὰ μποροῦσε νὰ βλάψει ὁ τιμάριθμος αὐτός, ἀφοῦ ὁλόκληρο τὸ μέτωπο τῆς ἐθνικῆς ἐργασίας, ποὺ εἶναι ἄλλωστε καὶ ὁ κορμὸς τοῦ καταναλωτικοῦ μετώπου μιᾶς κοινωνίας, θὰ ἦταν πλέον νομοθετικὰ κατοχυρωμένο ἀπὸ ἀπόψεως τιμαριθμικοῦ ὕψους τῶν ἀμοιβῶν του; Ἀφοῦ καὶ μεγάλη συγκράτηση πλέον θὰ ἐπικρατοῦσε στὸν καθορισμὸ τῶν τιμῶν ἀπὸ τὶς ἰδιωτικὲς ἐπιχειρήσεις τῆς παραγωγῆς, γιὰ τὸν λόγο ὅτι κάθε αὔξηση τῶν τιμῶν θὰ συνεπήγετο καὶ αὔξηση τῶν ἀμοιβῶν τοῦ προσωπικοῦ τους!

Οἱ λύσεις τῶν ζητημάτων αὐτῶν, τὶς ὁποῖες καθυστερεῖ μὲ πεῖσμα καὶ ἀπελπιστικὴν ἀναποφασιστικότητα ἡ σημερινὴ κυβέρνηση, θὰ ἐπέτρεπαν καὶ τὴν πάνδημη πλέον κατάδικη καὶ συστηρή ἀπαγόρευση καὶ τιμωρία οἱασδήποτε ἀπεργίας, θὰ ἔφεραν δὲ καὶ τὴν τόσο ἀπαραίτητη στὴν δύσκολη ἐποχὴ μας κοινωνικὴ ἠρεμία καὶ συνεργασία. Γιατὶ γιὰ νὰ προοδεύσει μιὰ κοινωνία χρειάζονται, ὄχι ὀχλαγωγίες καὶ ἀσυδοσία, ἀλλὰ λύσεις γρήγορες καὶ ἀποφασιστικὲς τῶν κοινωνικοοικονομικῶν ζ